

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022628 18 Кж
Бања Лука, 02.10.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Ђ.К., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог, адвоката С.Д. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022628 18 К од 17.7.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.10.2018. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ђ.К., док се, уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, преиначава у одлуци о кривичној санкцији пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022628 18 К од 17.7.2018. године, тако да се оптужени Ђ.К., за кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, за које је том пресудом оглашен кривим, осуђује на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 02628 18 К од 17.7.2018. године, оглашен је кривим оптужени Ђ.К., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двije) године. На основу члана 61. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од двije године, рачунајући од дана правоснажности пресуде, с тим што се вријеме проведено на издржавању казне затвора не урачунава у вријеме трајања изречене мјере. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 1. и 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 1.820,40 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде. На основу члана 108. став 1. и 3. ЗКП РС, оштећени Ч.Б., Ј.Б., К.Б., К.Б.1, Д.Б., Р.Б., Б.Б. и Д.Ц., са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Бањој Луци и бранилац оптуженог, адвокат С.Д. из Б.Л.

Окружни јавни тужилац у Бањој Луци, жалбу је изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора изнад прописаног посебног минимума за кривично дјело, за које је оптужени, побијаном пресудом, оглашен кривим.

Бранилац оптуженог, жалбу је изјавила због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, на начин да се оптуженом смањи изречена казна затвора.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Олакшавајуће околности, које се наглашавају у жалби браниоца оптуженог, а односе се на личне и породичне прилике оптуженог, да се ради о лицу старије животне доби (рођен 1944. године) и да је неосуђиван, те његов став према дјелу, исказан у признање кривице и кајању за почињено дјело, су правилно утврђене и, са аспекта садржаја, образложене у побијаној пресуди.

Међутим, у оквиру општих правила о одмјеравању казне, у смислу одредбе члана 37. став 1 КЗ РС, овом околностима, по оцјени овог суда, није дат правилан значај.

Наиме, признање кривице услиједило је након извођења доказа тужилаштва (саслушања свједока), а вербално исказано кајање на главном претресу за почињено кривично дјело и наступјеле посљедице, без реалних показатеља упућених породици оштећених, непосредно након предметне саобраћајне незгоде и све до почетка суђења (како то потврђује свједок Ч.Б., отац оштећеног Б.Б.), нема онај значај који му, у оквиру олакшавајућих околности, даје побијана пресуда.

Наиме, наведене олакшавајуће околности се морају, у складу са општим правила о одмјеравању казне, цијенити у повезаности са утврђеним и у побијаној пресуди образложеним отежавајућим околностима, на које се, по оцјени овог суда, основано указује аргументима из жалбе тужиоца.

Наиме, као отежавајућу околност, нужно је цијени чињеницу да је, поред смртно страдалог Б.Б. (што представља битно обиљежје конкретног кривичног дјела), у предметној саобраћајној незгоди, тешке тјелесне повреде задобио и оштећени Д.Ц.

Када се наведено цијени у повезаности са околностима извршења дјела, и тежине кршења више бланкетних прописа из изреке побијане пресуде (члан 174. став 1. и 2. члан 39. став 1. и 2. и члан 55. став 1. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима БиХ), а посебно степен концентрације алкохола у крви оптуженог у вријеме предметне саобраћајне незгоде (2,90 г/кг), што представља границу тешког пијанства и препитости, како је то утврђено на основу налаза и

мишљења вјештака В.Б., да се оштећени Б.Б., моторним возилом, прописно, кретао својом страном коловоза (на којој је дошло до удара са возилом оптуженог), и да, ни на који начин није допринио настанку предметне саобраћајне незгоде, по оцјени овог суда, нужно је изрицање веће казне затвора од оне која је законом прописани минимум за предметно кривично дјело и која је изречена побијаном пресудом.

Наведено, првенствено, са аспекта опште сврхе кажњавања, садржане у одредби члана 28. КЗ РС, у њеном генералном и специјалном облику.

Ради тога је овај суд, имајући у виду законом прописану казну за кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС (казна затвора од 2 до 12 година), те наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, преиначио првостепену пресуду у одлуци о кривичној санкцији и оптуженом, цијенећи све околности које прописује одредба члана 37. став 1. КЗ РС, изрекао казну затвора у трајању од 3 (три) године, налазећи да је та мјера казне потребна и нужна за постизање специјалне и генералне превенције и да одговара принципима индивидуализације казне.

У преосталом дијелу, у односу на изречену мјеру безбједности, одлуку о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву, првостепена пресуда остаје неизмјењена.

На основу наведеног и примјеном одредбе члана 328 став 1. ЗКП РС, одлучио је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић